

Úvahám zbloudilým jsem jenom platný,
jak bych sám, ač se znám, stal se tím
stínem nádherně bláznivým, co doufá, že vás
okouzlí tesklivým souvětím.

Křížem krážem jsem jít si přál,
až by vítr z dálky vál,
až k ránu zrůžoví kraj vlídný.
Pak snad básníkem stát se smím
a v básni příměr dát,
vím, že led, který nejde skrýt, má tát.

Vzpomenout snad se přísluší a zbývá
povadlých kytek ze snů se ptát.
Můžu chtít zpátky klíč, co otvírá váš dům.
Býval můj a musí zas být, na co lhát.

Křížem krážem jsem jít si přál,
až by vítr z dálky vál,
až k ránu zrůžoví kraj vlídný.
Pak snad básníkem stát se smím
a v básni příměr dát,
vím, že led, který nejde skrýt, má tát.